

Miskolczi László emlékezete

A Dunaújvárosi Napló nekrológja tiszteSSéggel megemlékezik dr. Miskolczi László számos tevékenységi területéről. A felsoroltak mind méltatásra érdemesek. Úgy tűnik azonban, hogy a cikk írója Miskolczi László életművének nem minden tevékenységi körét ismeri.

Így maradhatott ki a méltatásból az a közel 20 év, amit Miskolczi László, mint a Miskolci Egyetem Dunaújvárosi Főiskolai Kara (DUF) Szervezési és Számítástechnikai Osztályának (SZSZO) oktatójaként élt át.

Miskolczi László aztán lépett be a főiskolára, hogy előtte a Dunai Vasmű (DV) Operációkutatási Osztályán 1960-tól tevékeny tagja volt a hazai első vállalati számítógépre épített rendelési- és raktár-nyilvántartási rendszert kidolgozó csoportnak. A rendszer sikere indította el a DV számítógép beszerzési tevékenységeket és élesztő hatással bírt más nagyvállalatokra, bizonyítva az üzemi, vállalati szintű számítógépes adatfeldolgozás eredményes alkalmazhatóságát. Elsőnek lenni bármilyen új területen, úgy itt is, nehéz, nagyon nehéz. E munkában kibontakozott Miskolczi László rendszerszervező tehetsége. Született rendszerszervező volt, szervező a legjobbak között.

A főiskolán fő oktatási területe, az operációkutatás mellett, ott volt mindenhol. Segítette az üzemszervezést és az adatfeldolgozást, támogatta fiatalabb oktató kollégáit. A hallgatókkal való kapcsolatának jellemzésére talán elegendő megemlíteni, hogy mintegy 10 éven keresztül, még nyugdíjba vonulása után is, ő töltötte be a szervezői szakestélyek elnöki tisztét.

A főiskola Számítógép Központjának üzembe helyezése után az oktatási feladatokon túl az SZSZO feladatokat kapott számos vállalattól, számítógépi adatfeldolgozó rendszer kidolgozására. A Dunai Vasművön kívül így Miskolczi László szervezői tehetségének eredményei megjelentek az Ózdi Acélművekben, az IKARUS-ban, a Bakony Műveknél és a HÓDGÉP-nél. Mindenütt elismerték munkáját.

Az adatfeldolgozási rendszereknek a sorsa, az információ- és a távadat-feldolgozás forradalmának korában, a gyors elévülés. Mindig újabb és átfogóbb rendszereket kellett szervezni. A jelenkorban elámulunk a mai rendszerek lehetőségén; ezek kihasználásához azonban továbbra is kell a rendszerszervező. Nagy kár, hogy az egyre intelligensebb új rendszerek kidolgozásában dr. Miskolczi László már nem építheti be tehetségét.

Volt kollégái és a Számítógépközpont falai megőrzik emlékét.

Gémes Ferenc ny. főiskolai tanár